

Han kan efter Regler, der nærmere fastsættes af Ministeren, forlange sig enhver under Direktionen hørende Sag forelagt. Generaldirektøren leder endvidere Generaldirektionens Forhandlinger, og i Tilfælde af Stømmelighed ved en Afstemning gør hans Stemme Udslaget. Træffes der en eller anden Bestemmelse, som han ikke mener at kunne billige, kan han endelig indstille Sagen til Ministeren. Han har saaledes en ganske betydelig Overvægt i den samlede Direktion. Et andet vigtigt Punkt i dette Ændringsforslag er Ordningen af den stedlige Ledelse ude i Linien. Om den har der været megen Meningsforskel baade i Kommissionen og i Udvalget. Der har været ført mange og lange Forhandlinger derom. Kommissionens Flertal foreslog at dele vore Statsbaner i 4 Distrikter med en kollegial Styrelse i Spidsen for hvert, medens Mindretallet foreslog en anden Ordning. Regeringsforslaget kender nu vel til en Deling i 4 Distrikter, men uden kollegial Styrelse, og i det hele taget ordnet paa en anden Maade end af Kommissionsflertallet foreslaaet. Udvalget foreslaar ikke nogen Deling i et bestemt Antal Distrikter. Det overlader til Fremtiden og Fremtidens Erfaringer at bestemme, hvor mange Distrikter Statsbanerne skulle omfatte; det siges blot; at der ikke maa være flere end 6 Kredse. Det er det højeste Tal, man maa gaa til, det kan godt være, at der kun bliver 2, 3 eller maaske 4. Ved de aarlige Finanslove afgøres det efter Forslag fra Administrationen, hvorledes de herhen hørende Forhold skulle ordnes. Jeg tror, at det er det bedste, vi kunne naa til paa dette Punkt, og jeg er for mit Vedkommende glad over, at vi ere blevne enige om Forslaget. Et tredje Punkt i dette, som jeg særlig skal henlede Opmærksomheden paa, angaar den ejendommelige Institution, som vi have herhjemme, og som kaldes Statsbaneanlægene. Den er, som bekendt, organiseret med en Overingeniør, en kommitteret, en Kontorchef, 3 Afdelingsingeniører og en Arkitekt foruden adskillig Medhjælp. Denne Institution tror jeg ikke man har noget tilsvarende til i noget andet Land. Det er i hvert Fald ikke mig bekendt, at Statsbaneanlægene andre Steder ere udsøndrede fra hele den øvrige Styrelse. Ikke en Gang i store Lande, hvor man har omfattende Jernbanenet, og hvor der jævnlig foretages ny Anlæg; kender man noget til en særskilt staaende Institution. Anlægene høre som Regel under den almindelige kollegiale Styrelse og særlig un-

der den tekniske Direktør eller Banedirektøren. Naar ny Anlæg forestaa, antager man blot de fornødne Kræfter til Udførelse deraf. Det er nu Meningen med dette Lovforslag, at den særlige Institution, som bestaar herhjemme, skal lægges ind under Generaldirektionen. Jeg siger *skal*, for det er ikke Tanken, at det skal ske pludseligt. Man ønsker at tage Hensyn til de personlige Forhold i Øjeblikket, men senere hen er det Meningen, at det skal ske. Det var, hvad jeg har at sige om Ændringsforslaget under Nr. 1. Der er naturligvis en hel Række andre Bestemmelser i det samme Ændringsforslag, men dem skal jeg ikke komme ind paa her for ikke at blive alt for udførlig.

De følgende Ændringsforslag ere af ulige mindre Omfang. Ændringsforslagene Nr. 2 og 9 ere væsentlig redaktionelle og en Følge af Ændringsforslag Nr. 1. Ændringsforslag Nr. 3, som handler om, at visse Embedsmænd skulle have kongelig Udnævnelse i Lighed med, hvad der finder Sted for lignende Stillinger i andre Eftater, ere vi gaaede ind paa, fordi det ikke har nogen som helst Følge med Hensyn til Lønningsforholdene, Pensionsforholdene o. s. v. — Der er et Par mindre Ændringsforslag til § 10 angaaende det Spørgsmaal, om Statsbanedriftens Embedsmænd og Bestillingsmænd uden for deres Embedsgerning kunne paatage sig Arbejde ved Jernbaner og Jernbaneanlæg andetsteds. Her er der stillet et Par mindre Ændringsforslag, som jeg mener mere klart og bestemt ordne dette Forhold; og som jeg heller ikke skal udtale mig videre om.

Dette er det væsentlige af, hvad jeg har at sige om det første Afsnit angaaende Organisationen. Jeg skal dernæst gaa over til at omtale Afsnittet om Lønningerne. Jeg har allerede nævnt, at her ved dette Forslag foreslaas en Forhøjelse af mellem 6 og 700,000 Kr. Jeg vil henlede Opmærksomheden paa, at Jernbanefunktionærernes Lønningsforhold have været Genstand for Behandling flere Gange i Løbet af de senere Aar; først ved Loven af 1892, dernæst ved Loven af 1898, saa ved det midlertidige Lønningstillæg af 25. Marts 1901, som jo ikke blot angaar Jernbanefunktionærerne, men alle Stats-, Embeds- og Bestillingsmænd inden for en vis Grænse. Endelig har jo denne Sag været udførlig behandlet i Kommissionen og er nu Genstand for Behandling paa Rigsdagen ligesom i Fjor. Det samlede Resultat er som sagt en Lønningsforhøjelse af mellem seks og syv Hundrede Tusinde Kr., men